

Prædiken til Alle helgens dag

Matt. 5, 1-12

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Matthæus: Da Jesus så skarerne, gik han op på bjerget og satte sig, og hans disciple kom hen til ham. Og han tog til orde og lærte dem: »Salige er de fattige i ånden, for Himmeriget er deres. Salige er de, som sørger, for de skal trøstes. Salige er de sagtmodige, for de skal arve jorden. Salige er de, som hungrer og tørster efter retfærdigheden, for de skal mættes. Salige er de barmhjertige, for de skal møde barmhjertighed. Salige er de rene af hjertet, for de skal se Gud. Salige er de, som stifter fred, for de skal kaldes Guds børn. Salige er de, som forfølges på grund af retfærdighed, for Himmeriget er deres. Salige er I, når man på grund af mig håner jer og forfølger jer og lyver jer alt muligt ondt på. Fryd jer og glæd jer, for jeres løn er stor i himlene; således har man også forfulgt profeterne før jer.« Matthæusevangeliet 5,1-12

Bøn: Kære Gud, Vi, der er samlet her i dag, tror vores kære, der på forhånd er taget af sted herfra, er hos dig. Tak for den tid, vi fik med dem. Tak for de mange oplevelser, de har givet os. Tak for det liv, du gav. Velsign denne gudstjeneste, giv os velsignelse og fred, så vi kan gå igennem sorgen sammen med dig. Mind os om, at du passer på os, og at vi kan gå med fred, når du giver

den til os. Amen

Vi bruger dagen 1. november her i Diskobugten til at mindes de døde. Vi tænder levende lys i vinduet, og med Guds fred tænker vi på vores kære og takker Gud for den tid, vi fik sammen med dem.

Det er en god tradition, for ved dødsfald kan verden virke uvirkelig, og det er ikke altid, vi husker præstens prædiken, fordi vi er fanget i sorgen, og vi kan endnu ikke overskue og forlige os med tanken, at vores verden aldrig vil blive den samme igen, at noget uerstatteligt er blevet taget fra os.

Her i menigheden tror vi på, at Jesus Kristus vil være der sammen med os, når vi dør. Og han vil sørge for, at vi kommer hjem til Gud. Det kan vi fordi, vi har fået korsets tegn på brystet og ansigtet ved dåben, som værn mod dødens magt. Det tror vi på.

Det er, hvad vi er blevet lovet her i kirken, at vi, der sætter vores tro og tillid til Jesus, vil få syndsforladelse, overvinde døden og få fred hos Gud, vores himmelske far.

Når vi mindes vores døde, bliver vi meget kede af det. Det er helt naturligt at reagere på den måde. For hvis der slet ikke er en reaktion eller følelse af savn, vil det betyde

den afdøde ikke har haft betydning for os. Men kærligheden mellem mennesker dør ikke, selv når et menneske er død, elsker de efterladte det stadigvæk, denne kærlighed vil være blandet med vemod og sorg, men vil altid være den stærkeste, så vi kan leve videre med vore døde i hjerterne. Allehelgensdag stopper vi op og tænker på vore døde, og vi skal glædes over den tid vi fik med dem, og vi skal trøstes af fællesskabet i Jesu nåde.

I dagens prædikentekst hører vi saligprisningerne. Det er som om, saligprisningerne vil fortælle os, at hvis vi opfører os ordentligt, tror på Gud og er barmhjertige overfor de fattige vil det være godt. Saligprisningerne fortæller at Gud har en plan, at med Jesus Kristus, vor Herre, er der en vej gennem mørket og ud af dødens greb, han har banet en vej for os at gå.

Som kristne er det vores moralske forpligtigelse, at vi skal sørge for de fattige. Ikke kun dem der mangler de materielle ting, men også for dem der er ensomme, ulykkelige, ramt af sygdom og har det svært. Guds hus er rummeligt, der er plads til alle.

Hvis vi selv er fattige og nødlidende, skal vi ikke blot sidde ned og vente på nogen skal hjælpe os. Vi må stoppe op og have mod til at bede om hjælp. Først der vil kristendommen leve blandt os. Vi skal tage ansvar og ikke lukke vores øjne for næstens problemer. Når et menneske sidder efterladt tilbage, er det vigtigt vi støtter. Vi skal være der for hinanden.

Her i den luthersk-evangeliske kirke lærer vi, at det ikke er gerningerne her i livet, der vil hjælpe os i sidste ende, men troen på

Jesus Kristus, og igennem ham får vi gaven, nemlig det evige liv hos Gud. Der står hos Lukas, kapitel 23 at Jesus blev korsfæstet med to røvere:

”Den ene af de forbrydere, som hang dér, spottede ham og sagde: ’Er du ikke Kristus? Frels dig selv og os!’ Men den anden satte ham i rette og sagde: ’Frygter du ikke engang Gud, du som har fået den samme dom? Og vi har fået den med rette; vi får kun løn som forskyldt, men han har intet ondt gjort’. Og han sagde: ’Jesus, husk mig, når du kommer i dit rige’. Og Jesus sagde til ham: ’Sandelig siger jeg dig: I dag skal du være med mig i Paradis’”.

Sådan ser vi at Jesus selv til det allersidste rækker ud efter os, samler os op og tager os med. Sagt på hverdagsprog betyder det, at det ikke kommer an på de gode gerninger man gør, men på vores tro og kærlighed. Kun igennem troen på Gud og kærligheden til livet, opnår vi frelsen. De gode gerninger vil altid udspringe af et troende og barmhjertigt hjerte.

Alt, hvad vi gør her i livet, er ingen hemmelighed for Gud. Gud ser alt. Selv om alle andre mennesker ikke kender vores handlinger, vil Gud i sidste ende dømmes os alt efter, hvordan vi har forvaltet vores liv.

Denne dom er noget, der ligger udenfor den menneskelige verden, vi kan ikke påvirke, om han den dag vil være i godt humør. Dommen gives alene af Gud og på baggrund af hans opfattelse af retfærdighed.

Denne tanke, at der er noget der ligger udenfor vores dømmekraft og forstand, kan være skræmmende, fordi den er uforståelig. At når vi møder døden, så rækker vores tan-

ker og ord ikke længere.

Som Paulus skriver i første Korintherbrev (kapitel 1):

”Hvor er de vise henne, hvor er de skriftkloge, hvor er denne verdens kloge hoveder? Har Gud ikke gjort verdens visdom til dårskab? For da Gud i sin visdom ikke ville, at verden skulle kende ham gennem sin egen visdom, besluttede Gud at frelse dem, som tror, ved den dårskab, der prædikes om”.

Her i kirken prædiker vi Kristus som Guds kraft og Guds visdom. Må dagen i dag minde os om at have tillid til Gud. Hvad Gud har lovet os vil ske. Selv om vi mennesker imellem kan vise mistillid, er Gud tillidsfuld. Han ændrer sig ikke, han var der, før vi blev født, han er her i dag og vil være der til evig tid. I hans rige er alt godt, og det er ham, der passer på os. Så vi kan leve kristent i dette liv.

Lad os være taknemlig over det denne søndag. Ham, der giver liv har velsignet os og vores liv også i dag. Brug det til at være der for andre, og de vil være der for os. Muligheden er her nu.

”Salige er de, som stifter fred, for de skal kaldes Guds børn”.

Hvad giver fred, og hvordan vil du selv stifte fred?

Lad os bruge vores liv, når vi går ud af kirken i dag til at minde hinanden om, at vi skal passe på kirken, at Gud passer på os. Spred velsignelsen i form af fred til dem, der har brug for det, ikke for vores egen skyld. Men fordi velsignelsen er så stor, at der er nok til at alle mennesker skal have mulighed for at modtage den.

Amen

Paneeraq Siegstad Munk

Egedes Kirke, Aasiaat, Grønland

Den oprindelige prædiken var på grønlandsk og der blev sunget følgende salmer:

626 ”Ingerlaqatigisigut”, 560 ”Pinnersoq Jerusalaat-aa”, 55 ”Tasissiunniangga annafiga” (”Så tag mig da ved hånden”), 306 ”Iluartut pavaniittut” (”Helgen her og helgen hisset”), 6 ”Qutsavigaara Guutiga Ataa-taq”

Redaktion

Valgmenighedspræst
Margrethe Dahlerup Koch
V. Strandbjerg 32
6950 Ringkøbing
mdkoch@mail.dk

Sognepræst
Søren Jensen
Byløkken 27
8240 Risskov
sjen@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
– hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 3373 2800
vartov@vartov.dk